

200704268/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/2046 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

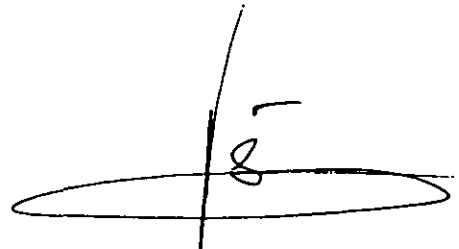
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

205.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Awb 06/2046

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0503.24.0306,
gemachtigde: mr. A.M.I. Eleveld, advocaat te Groningen,
eiseres;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsoptvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 24 maart 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 8 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 6 januari 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 9 februari 2006. Op 13 april 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 24 april 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat niet aannemelijk is geworden dat eiseres als ongehuwde vrouw met een kind voor vervolging te vrezen zou hebben. Bovendien kan eiseres de bescherming van de autoriteiten inroepen. Evenmin is aannemelijk geworden dat eiseres, bij terugkeer, het risico loopt op een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, nu eiseres de bescherming van de autoriteiten kan inroepen. Er is ten aanzien van eiseres geen sprake van klemmende redenen van humanitaire aard omdat de verkrachtingen door slangenkop waarvan eiseres slachtoffer is geweest voor haar geen aanleiding hebben gevormd het land van herkomst te verlaten. Voorts kan eiseres de bescherming van de autoriteiten inroepen. Ten aanzien van eiseres is evenmin sprake van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard.

regnr:

Awb 06/2046

-2-

2.3 De rechtbank overweegt als volgt.

Eiseres heeft in de zienswijze aangegeven dat zij vreest voor vervolging omdat zij behoort tot de sociale groep van ongehuwde moeders in China en omdat zij vreest, met haar kind, het slachtoffer te worden van discriminatie. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom deze twee vervolgingsgronden niet van toepassing zouden zijn. Eiseres heeft voldoende onderbouwd waarom zij geen bescherming tegen deze discriminatie zal kunnen krijgen, gelet op de bijzondere positie van ongehuwde moeders in China. Eiseres zal verder veel problemen ondervinden bij haar registratie en die van haar kind. Eiseres heeft daarbij verwezen naar een rapport van Amnesty International van mei 2006 en een uitspraak van deze rechtbank, zitting houdende te Almelo, van 13 september 2005.

Verweerder heeft in het voornemen overwogen dat de problemen van eiseres geen raakvlakken hebben met een van de vervolgingsgronden van het Verdrag. In het bestreden besluit stelt verweerder zich op het standpunt dat niet kan worden ingezien dat eiseres behoort tot een sociale groep zoals bedoeld in het Verdrag. Voorts wordt overwogen dat in de Vreemdelingendecretaire staat dat vrouwen niet als groep kunnen worden aangemerkt omdat ze te divers van samenstelling zijn en daarom niet valt in te zien waarom gehuwde vrouwen met een kind wél als een groep zouden moeten worden aangemerkt. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat de groep van ongehuwde vrouwen niet kan worden aangemerkt als een sociale groep omdat het gaat om een feitelijke situatie.

De rechtbank volgt verweerder hierin niet. In het door verweerder terzake gevoerde beleid, als neergelegd in hoofdstuk C2/2.10 Vreemdelingendecretaire, staat dat als een sociale groep in de zin van het Verdrag kan worden aangemerkt een groep met een gemeenschappelijke achtergrond, status of normen en waardenpatroon of gemeenschappelijke belangen. Gelet hierop kan naar het oordeel van de rechtbank niet zonder meer worden gesteld dat ongehuwde vrouwen in China, gezien tegen de achtergrond van de situatie in China en de houding ten opzichte van ongehuwde vrouwen, niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van het Verdrag. Het had, gelet op het beleid en hetgeen eiseres in de zienswijze heeft aangevoerd, op de weg van verweerder gelegen om nader te motiveren waarom eiseres niet tot een sociale groep behoort.

- 2.4 Vorenstaande leidt evenwel niet tot het oordeel dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat eiseres haar vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. Daartoe is het volgende redengevend.
- 2.5 Verweerder heeft niet aannemelijk gemaakt hoeven achten dat eiseres, zoals zij stelt, als ongehuwde vrouw met kind als prostitué zal worden aangemerkt en om die reden naar een heropvoedingskamp gestuurd zal worden, nu dit niet kan worden afgeleid uit de stukken die eiseres ter onderbouwing van haar stelling heeft overgelegd.
- 2.6 Evenmin heeft verweerder aannemelijk gemaakt hoeven achten dat eiseres als ongehuwde moeder ernstig zal worden gediscrimineerd. Verweerder heeft in dit verband gewezen op hetgeen over de opvang en hulp voor ongehuwde moeders is opgenomen in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005. Dat, zoals eiseres stelt, de werkelijkheid anders is dan in het ambtsbericht wordt vermeld, levert onvoldoende concrete aanknopingspunten op om aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht op dit punt te twijfelen. De door eiseres overgelegde en hiervoor genoemde uitspraak van deze rechtbank, zitting houdende te Almelo, leidt niet tot een ander oordeel. Voor zover eiseres met deze uitspraak heeft willen betogen dat het moeilijk zal zijn om haar kind geregistreerd te krijgen, overweegt de rechtbank dat in het ambtsbericht staat dat registratie mogelijk is. Dat het in voorkomende gevallen lastig zal zijn, valt niet uit te sluiten, maar is onvoldoende voor het oordeel dat registratie niet mogelijk is en dat het ambtsbericht op dit punt onjuist of onvolledig zou zijn.

regnr:

Awb 06/2046

-3-

- 2.7 Eiseres heeft voorts aangevoerd dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom geen sprake zou zijn van schending van 3 EVRM, om redenen zoals vermeld in de zienswijze.

De rechtbank volgt eiseres hierin niet. Verweerder heeft op de argumenten die eiseres ten aanzien van 3 EVRM in de zienswijze heeft aangevoerd, en die verspreid door de zienswijze staan vermeld, gereageerd. Eiseres heeft niet aangegeven in hoeverre die reactie onvolledig of onjuist zou zijn, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat het besluit op dit punt ondeugdelijk zou zijn gemotiveerd.

- 2.8 Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder haar beroep op (bijzondere individuele) klemmende redenen van humanitaire aard ten onrechte heeft gepasseerd. Verweerder heeft blijkens de beschikking onvoldoende rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval.

De rechtbank volgt eiseres hierin evenmin. Eiseres heeft in het nader gehoor een aantal omstandigheden haar persoonlijke situatie betreffende aangevoerd en deze in de zienswijze herhaald. Zowel in het voornemen als in het bestreden besluit is daar door verweerder op ingegaan. Niet kan dan ook worden gesteld dat door verweerder onvoldoende rekening is gehouden met de bijzondere omstandigheden. Daarbij heeft eiseres in beroep niet aangegeven waarom de beoordeling van verweerder niet juist zou zijn en met welke bijzondere omstandigheden onvoldoende rekening zou zijn gehouden.

- 2.9 Eiseres heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat verweerder in het kader van haar discretionaire bevoegdheid op grond van artikel 4:84 Awb heeft onderzocht of de toegepaste beleidsregels voor eiseres gevolgen zouden hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Daar naar gevraagd kon eiseres ter zitting niet aangeven van welke beleidsregels verweerder had dienen af te wijken en welke bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding zouden hebben moeten geven. Nu dit evenmin uit de zienswijze volgt, kan de stelling van eiseres niet leiden tot het oordeel dat het besluit onzorgvuldig is voorbereid dan wel onvoldoende deugdelijk zou zijn gemotiveerd.

- 2.10 Eiseres heeft verwezen naar de zienswijze en verzocht deze als herhaald en ingelast te beschouwen.

De rechtbank stelt vast dat verweerder op de in de zienswijze naar voren gebrachte stellingen gemotiveerd is ingegaan, dat die motivering de rechterlijke toets kan doorstaan, waarbij de rechtbank mede wijst op hetgeen hiervoor is overwogen, en dat eiseres in de gronden van beroep geen inhoudelijk argument heeft aangedragen waarom verweerder niet tot het bestreden besluit had kunnen komen. Er bestaat daarom geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit niet deugdelijk is gemotiveerd.

- 2.11 Er is derhalve geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.

- 2.12 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

- 2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr.

Awb 06/2046

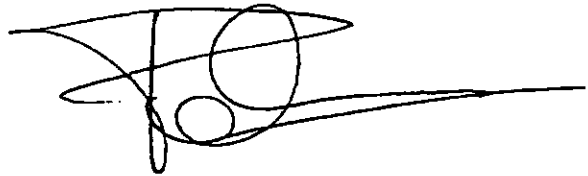
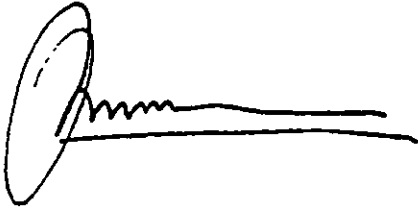
-4-

3

BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in tegenwoordigheid van drs. M.P. de Zwart als griffier in het openbaar uitgesproken op **24 MEI 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **24 MEI 2007**

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

RAAD VAN STATE

3736 INGEKOMEN

B 20 JUN 2007

ZAAKNR. 4268

AAN: V3

BEHANDELD: DD: PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's GRAVENHAGE

mr. D.Y. Li
mr. V.L. van Wieringen
mr. M. Wierds
mr. A.M.I. Eleveld

Postadres:
Postbus 604
9700 AP Groningen

Bezoekadres:
Zuiderpark 15
9724 AG Groningen

tel.: (050) 360 37 68
fax: (050) 360 35 61
e-mail: info@lenvw.nl

Stichting Dergengelden
Li & Van Wieringen:
499.940.261

Per post en per telefax 070 365 1380

Groningen, 20 juni 2007

Inzake : C.M. / Staat
Kenmerk rechtbank : 06/2046
Ons kenmerk : E06-00012
Betreft : Hoger beroep

Hoogedelgestrenghe heer, vrouwe,

De in de aanhef genoemde mevrouw , van Chinese nationaliteit, hierna te noemen appellante, ten deze woonplaats kiezend ten kantore van mr. A.M.I. Eleveld, Zuiderpark 15, postbus 604, 9700 AP te Groningen, die verklaart uitdrukkelijk en bepaaldelijk door appellante te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroep en als haar gevolmachtigde zal optreden met het recht van vervanging, heeft op 24 maart 2005 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel, welke aanvraag bij besluit van 8 december 2005 werd afgewezen. Op 6 januari 2006 werd beroep aangetekend tegen het afwijzende besluit. Het beroep werd behandeld ter zitting van 24 april 2007. Bij uitspraak van 24 mei 2007, verzonden eveneens 24 mei 2007, werd het beroep ongegrond verklaard (productie 1).

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en voert daartoe het volgende aan.

Grief 1:

Appellante is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante haar vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt, nu de rechtbank tegelijkertijd heeft overwogen dat verweerder ten onrechte ongehuwde vrouwen in China, gezien tegen de achtergrond van de situatie in China en de houding ten opzichte van ongehuwde vrouwen, niet heeft aangemerkt als sociale groep.

Toelichting

Zie rov. 2.3: '(...) De rechtbank volgt verweerder hierin niet. In het door verweerder gevoerde beleid, als neergelegd in hoofdstuk C2/2.10 Vc, staat dat als een sociale groep in de zin van het Verdrag kan worden aangemerkt een groep met een gemeenschappelijke achtergrond, status of normen en waardenpatroon of gemeenschappelijke belangen. Gelet hierop kan naar het oordeel van de rechtbank niet zonder meer worden gesteld dat ongehuwde vrouwen in China, gezien

Li & Van Wieringen Advocaten en Procureurs is een samenwerkingsverband van zelfstandige advocaten.
De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

tegen de achtergrond van de situatie in China en de houding ten opzichte van ongehuwde vrouwen, niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van het Verdrag. Het had, gelet op het beleid en hetgeen eiseres in de zienswijze heeft aangevoerd, op de weg van verweerder gelegen om nader te motiveren waarom eiseres niet tot een sociale groep behoort'.

Zie rov. 2.3: 'Vorenstaande leidt evenwel niet tot het oordeel dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat eiseres haar vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt'.

Appellante is van mening dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren nu zij oordeelde dat verweerder ten onrechte de hierboven omschreven groep niet als sociale groep heeft aangemerkt. De rechtbank overwoog dat verweerder nader had behoren te motiveren waarom appellante niet tot een sociale groep behoort. Dit motiveringsgebrek had dienen te leiden tot vernietiging van het besluit. Indien het beroep gegrond zou zijn verklaard, had verweerder een ander toetsingskader moeten hanteren ten aanzien van de vraag of appellante – behorend tot genoemde sociale groep – al dan niet een gegronde vrees voor vervolging heeft in China op grond van de door haar aangevoerde argumenten.

Mitsdien verzoekt appellante uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en op grond hiervan:

- I) De uitspraak van de arrondissementsrechtbank te Den Haag, zittingsplaats Zwolle, van 24 mei 2007, verzonden 24 mei 2007, Awb 06/2046 geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- II) De Staatssecretaris voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen tot betaling van de kosten van dit geding.

Hoogachtend

A.M.I. Eleveld

Producties:

- 1) bestreden uitspraak

